

kommune at gennemføre et systematisk og vel-dokumenteret tilsyn som en intern opgave.

Det fik bl.a. Kommunernes Landsforening til virkelig at påtage sig den opgave at anbefale en række tiltag, herunder en årlig drøftelse på baggrund af en kvalitetsrapport. Kan fru Margrethe Vestager på baggrund af Evalueringsinstituttets rapport alligevel se, at det måske kan være en idé med en årlig kvalitetsrapport, der faktisk ikke bygger på et eksternt tilsyn, selv om det var det, EVA anbefalede?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nej, jeg kan på ingen måde støtte, at det er staten, der lægger rammerne ned over, hvordan man skal udføre sit tilsyn. Det gør nemlig, at den kommunale demokratiske forpligtelse bliver tom, at det kommunale ansvar bliver fuldstændig tomt. Det er karakteristisk, synes jeg, for den måde, det herskende flertal driver politik på i øjeblikket: at hvis der er et problem, så griber man straks til statslig styring.

Den evalueringsrapport, der kom, og som sagde noget om tilsynet, kunne have været diskuteret på mange måder. Men jeg tror, at man fuldstændig overser, at den måde, som hele folkeskoledebatten er iscenesat på, kræver, at de, som vil være aktører i debatten, i meget, meget vid udstrækning byder ind på regeringens dagsorden og ikke på en dagsorden, der er loyal over for det, der er fundamentet for vores folkeskole i Danmark, nemlig at der er et kommunalt ansvar, og at det faktisk er i orden, at der er kommunale forskelle, fordi det er et demokratisk forankret ansvar.

Det, som må vække undren, er, at Socialdemokratiet fuldstændig overser det og straks springer til en statslig styring, en statslig skabelon og en statslig ramme, der udtynder det lokale ansvar.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Thomas Krog.

Kl. 22.45

Thomas Krog (SF):

Lovforslaget her drejer desværre folkeskolen i en retning, hvor der er alvorlig risiko for, at væsentlige værdier i den danske folkeskole bliver smidt over bord. Den enkelte elevs alsidige udvikling står på spil, som vi så tydeligt har fået illustreret af Dansk Folkepartis ordfører.

Den indsnævring af faglighedsbegrebet, der er lagt op til med den nye formulering af formålsparagraffen, retter uden tvivl fokus mod det, der kan måles i nationale obligatoriske test. Vægtningen i undervisningen vil gå i retning af indlæring af paratviden og udenadslære, og det betyder selvfølgelig en kraftig nedtoning af andre, men mindst lige så vigtige kompetencer såsom evnen til at samarbejde i tværfaglige forløb, evnen til at forstå andres behov, evnen til at finde på nye ting, evnen til at tilpasse sig og evnen til at se større sammenhænge – væsentlige, for ikke at sige uundværlige kompetencer i den globaliserede verden, vi lever i.

Det, vi står midt i, er et stort slag i værdikampen. Lovforslaget fokuserer ensidigt på fagene dansk, historie og kulturarv, der styrkes på bekostning af alt andet. Folkeskolen bliver alene set som et forstadium til mere undervisning. Det handler om at fylde på eleverne og ikke længere om at give eleverne mulighed for at tilegne sig viden.

Blandt mange andre har Lars Kolind, tidligere direktør for Oticon, og en række andre erhvervsledere peget på, at faglighed ikke gør det alene. Det er netop evnen til innovation og samarbejde, der har været grunden til de danske elevers konkurrenceevne på verdensmarkedet.

Det forlig, der er indgået, bygger på en stigende ensretning i skolesystemet. På sigt gør det Danmark mindre konkurrencedygtigt på det globale videnmarked, og samtidigt er det en væsentlig bekymring for SF, at flertallets topstyring simpelt hen giver mindre glade børn. Vores påstand er, at børn ikke kan tvinges til at lære; børn skal have lyst til at lære, før vi kommer nogen vegne.

Betyder det slet ikke noget for flertallet, at lærerne, som skal føre forslaget ud i livet, meget massivt har gjort opmærksom på, at de frygter, at deres ansvar for undervisningen fratages dem med den stadig stigende topstyring med obligatoriske test og kontrol, der er lagt op til, og som bestemt ikke er til gavn for folkeskolen?

Jeg vil også godt udtrykke min undren over den manglende evne eller vilje, kan man måske sige, til at lytte til de eksperter, der har udtalt sig, så vel de indenlandske som de udenlandske. Jeg vil godt tage fat i OECD, som jo er blevet brugt som en slags murbrækker til overhovedet at komme i gang med det her. I sin rapport om den danske folkeskole er en af de ting, som OECD fremhæver, at reelle forbedringer er afhængige af den ildhu og energi, lærerne lægger i